

Respect pentru oameni și cărti

www.libris.ro

Cu zece crochiuri de Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PÂRLOG, CEZAR

Life stuff sau Învățături pentru Andreea / Cezar Pârlog. – București:
Tracus Arte, 2016

ISBN 978-606-664-688-8

www.tracusarte.ro

Editura Tracus Arte

București, str. Sava Henția nr. 2, sector 1

© 2016 Tracus Arte

Cezar Pârlog

Partea încă nu este unde să te

Life stuff
sau
Învățături pentru Andreea

ediție revizuită

2016

Maigură

Cuprins

în ce proiect încearcă Andreea Iancu să
impiedice în pre-îndrumare să fie legată corpul ca
tertiale și înțele și să nu se întâmple cu faza sfârșită și
argument / 9

De astăzi încearcă să devină mai bună și să dină
pentru Andreea Iancu / 11
Pentru Andreea Iancu / 11
sau
învățături pentru Andreea / 13

epilog / 223
Le mulțumesc și le mulțumesc de ce încălcă
locul unui postfață / 233

life stuff

sau

învățături pentru Andreea

Noi doi ne-am cunoscut destul de puțin, Andreea și asta doar în primii tăi ani, cind totul era altfel; trăiam o normalitate frumoasă. Apoi lucrurile s-au mai schimbat; viața cu suisuri și coborîsuri, alegeri bune sau rele, din păcate nu mereu doar ale noastre.

Indiferent de toate astea, cind vei fi mare ar fi bine să știi cât mai multe despre tatăl tău și despre viața asta, oricum ar fi ea.

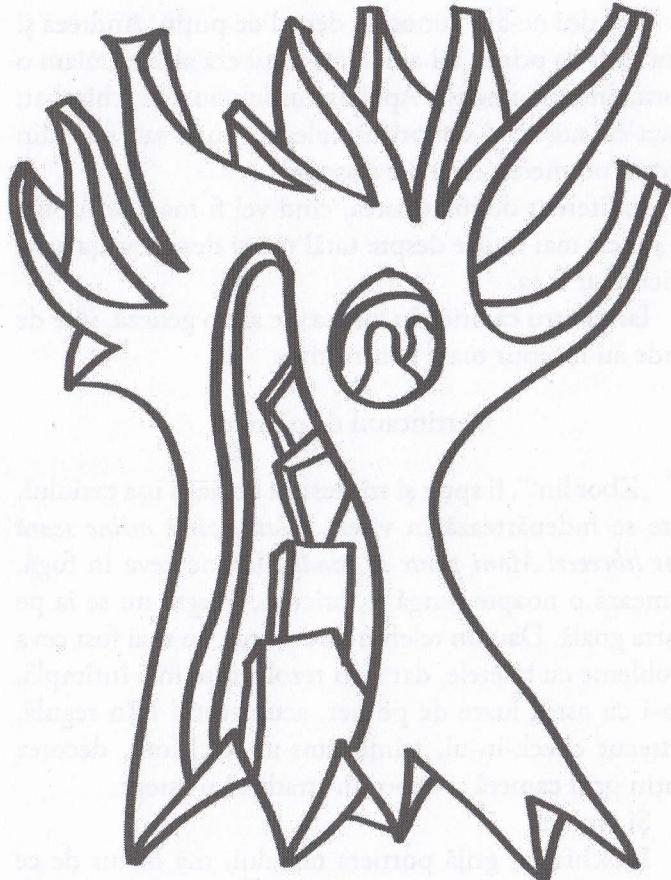
Iar pentru că orice în lumea vie are o geneză, uite de unde au început toate pentru tine:

Certificatul de naștere

„Zbor lin!”, îi spun și trîntesc în urma ei ușa taxiului, care se îndepărtează în viteză. *Gata, pînă miine seară săt libeeeer! Moni poate să vină!* Mâninc ceva în fugă, urmează o noapte lungă și, oricum, Viagra nu se ia pe burta goală. Dau un telefon de control, au mai fost ceva probleme cu biletele, dar s-au rezolvat, se mai întîmplă, așa-i cu astea luate de pe net, acum totul e în regulă, a trecut check-in-ul, trimit sms-ul lu’ Moni, decorez puțin prin cameră și cobor în stradă să o aştepț.

Și vineee!

Deschid cu grijă portiera taxiului, mă bucur de ce văd, mereu am admirat conturul impetuoașelor ei picioare, și urcăm pe rînd în bloc; vecinii-s curioși, ciufuți și invidioși.

Mă arunc pe ea încă din ușă, profit de multele dedesubturi pe care de data asta le-a lăsat acasă și mă opresc cu greu; *calm și rațiune, soldat; e timp grămadă!*

Răsfătuiri, șampanie, mîngîieri, caviar, excitații, brînză cu mucogai. Urmează partea a doua, în iatac. Lumînările sănt roșii și mirosoitoare. *Paciuli. By Paco Rabanne.*

Debarasez puțin, cuvertura zboară pe parchet, iau telefonul din pat și-l pun pe noptieră. *Oooo! am avut două apeluri. Ambele de la ea: sigur o fi vrut să-mi spună că a urcat, că Boeingul e dăla mare și că le-au pus un film cu Stallone. E și un sms. Mă uit discret cu coada ochiului. Ceeee?! „Vezi că vin înapoi. Au făcut ăstia un fel de grevă!”*

Sar din pat, îngroș grosolan din obraz și o expediez pe Moni pe jumătate dezbrăcată; *cred că-mi iau adio!* Verific baia, sufrageria, dar mai ales dormitorul. Fire de păr, parfumuri străine, *e jale!* La a doua tură îi găsesc sub pat ciorapii, slavă cerului!

Apare și ea.

Greu, monosilabic și transpirat subit, am dres-o inspirat cu catsuitul¹ de sub pernă, de care am și uitat. L-am sacrificat pe altarul familiei. Pastila albastră și-a făcut efectul cu destoinicie. Așa ai apărut tu, singurul meu copil:

„La mulți ani, Andreea!”

¹ Lenjerie intimă formată dintr-o singură bucată, care se mulează perfect pe corp și pune în valoare formele apetisante ale femeii care o îmbracă.

E adevărat, ai venit destul de tîrziu pe la noi, dar mai bine mai tîrziu decît prea devreme, nu? Așa au fost timpurile; eu și mama ta ne-am cunoscut după ce am terminat facultățile, am plecat împreună la drum fără a avea mare lucru, pe vremea aia la treaba asta se spunea că „ai luat-o de la zero, de la lingură”. Și cam așa a și fost, ne chinuiam suficient de mult noi singuri și am considerat că nu era nevoie să mai suferă și altcineva.

După un timp am încetat să mai schimbăm gazdele și ne-am așezat și noi la o casă, care peste cîteva zeci de ani urma să fie a noastră; BRD²-ul să trăiască! Tu n-ai venit nici atunci, ci mult mai tîrziu. Pentru întîrziere poate că este și vina mea. E bine să știi de ce:

Pis, pis, pis

Consoarta mea a înnebunit: vrea pisică. Și nu orice pisică, ci una dintr-o rasă deosebită, *Ragdoll*, care a apărut abia prin '60. Doar de cîteva zile a văzut-o pe undeva printr-o revistă și de atunci caută întruna informații despre ea pe net. Zice că e cea mai cuminte specie posibilă, că nici nu-i simți prezența și că vine după tine prin casă ca un cătel. Am mai avut în două rînduri mîte și recunosc, n-a fost tocmai rău. Cel mai tare a fost Vasile, un persan maro cu ochi albaștri care te hipnotiza mereu, chiar dacă nu-ți cerea nimic. Era fain; atunci cînd se întorcea de la școală, fetița vecinilor trecea zilnic să îl vadă și să se joace cu el, de trebuia să vină mamă-sa de cîteva ori pînă reușea să o recuperize

² Banca Română pentru Dezvoltare.

pentru masa de seară. Asta era chiar și mai fain!

Numai femeia de la curătenie avea nemulțumiri, deși ea trebuia să-și vadă doar de treabă și să tacă; *Mucus, tanti!* În realitate nu-s aşa de dur și chiar îi lăsam mai mereu cîte-o bere, două în frigider ca să închidă ochii și să pună aspiratorul la treabă.

Fie, o să-i iau o pisică din aia, oricum vine și Halloweenul ăla și n-am altă inspirație.

Doar că o să-i cam cadă părul, o să trebuiască să măresc contribuția de băutură pentru măturătoare, sigur o să umblu pe la grade ca să se bucure din plin, iar ea o să devină alcoolică; vecina de sus o să vină tot mai des pe la mine să-și recuperize fata, care va ajunge ca din dragoste pentru animale să doarmă la noi împreună cu mîța, o să se îndrăgostească de mine, eu, care de multe ori sunt singur pe-acasă, nu pot despărți o mamă de unicul ei copil, și la o adică nici nu-mi displace persoana, *urițică, urițică, dă are niște craci!*... Pînă la urmă o să se despartă, oricum cred că au deja ceva probleme, apoi o să-și dea soțul afară din casă, ăla o să ajungă cerșetor în parcarea de la *Carrefour* Grozăvești, mai sunt unii pe acolo, dar cred că or să se înteleagă, e om politicos, nu bea și își salută vecinii.

Grea răspundere cu pisica asta, schimb prea multe destine; mai bine-mi iau de aceiași bani o gonflabilă, am văzut un *Pink doll*, model 2012, pe *Amazon*, la reducere, preț bun.

Adevărul e că niciodată nu am vrut să fiu un dumnezeu.